

בבנייני האומה בירושלים ניסו השבוע באי ועידת ציוני אמריקה למצוא תשובה מעודכנת לשאלה: מיהו ציוני? הם קיח ליישב את הסתירה בין השאיפה הישראלית לעצמאות לבין תלותה בשנור הציוני; בין העיקרון הציוני של ריכוז האומה היהודית בישראל, לבין הישויבה והחיות של יושבי פורה, שרוקנו את התנועה הציונית מ' תוכנה היחיד.

אולם גם אחרי שהאורחים מאמריקה ו' מארהיים הישראליים שמעו את נאומיהם והביעו את דעתם, קשה היה לצייר תמונה ברורה של הציונות החדשה, זו של 1963. ידיעה קצרה מן המשולש רמוזה, שאולי אינה התשובה מצויה באולם הגדול של בנייני האומה. ידיעה זו אמרה, כי בחסות המימשל הצבאי נערכו בכמה כפרים ער' ביים אסיפות לציון יום השנה ה-59' למותו של תיאודור הרצל.

אולי תמונת הציונות החדשה היא תמונת התלמיד הערבי בטייבה, המתיחד מתחת ל' דגל הציוני עם זכרו של חוזה הציונות?

פרשת לבון

תקיעת השובר

"מיסמכים שנעלמו בפרשה — נמצאו", נאמר השבוע בעיתונות היומית, ב'ג'וריון לא יחתר על חידוש פרשת לבון. אשכול נפגש אתו לשיחה.

מן הכותרות הגדולות אפשר היה להבין

לעמוד בראש שורה של מוסדות משקים כמו תנובה, מקורות ומחלקת ההתיישבות של הסוכנות. משה שרת באותו גיל הופיע בבירות העולם כנציג המדיניות הציונית. שלושתם עבדו עם קשישים מהם, אך מעז' לם לא הגדירו את עצמם כצעירים.

לא כן הצעירים המיקצועיים של מפא"י כיום. משה דיין מתקרב לגיל ה-50. לא ב' הרבה צעיר ממנו יזהר סמילנסקי. אפילו שמעון פרס (40) כבר עבר מזמן את הגיל (33) בו נרצח חיים ארלוזורוב.

אך בניגוד לדויד ב'ג'וריון, שכבש את מקומו תוך השמעת רעיונות חדשים של עבודה עברית, הגנה והתארגנות מעמדית; או חיים ארלוזורוב, שתבע הסדר ישיר עם הערבים מעל ראשי הברטים והצרפתים — מנסים הצעירים המיקצועיים לפלס לעצמם נתיב בסענות ביולוגיות בלבד.

היסטור המיטרד. בשנים האחרונות הפכו הצעירים לסייט של מפא"י. הם הש' מייעו סיסמות שנועדו לפגוע ביוקרת המני היגים החתיקים. הם התארגנו על בסיס סיעתי, למרות האיסור לקיים סיעות, מאז הפילוג של סיעה ב' ב-1944. הם גילו סו' דות מהדיונים הפנימיים ביותר כמוסדות המפלגה, אימצו לעצמם עיתונאים נאמנים במערכות העיתונות העויינת של המפלגה. כמה פעמים ניסתה הצמרת החתיקה ל' דכאם, אך תמיד נרתעה לאחור. הם היו בניחוסותו של דויד ב'ג'וריון, וכל פגיעה בהם התפרשה מיד כניסיון לעצמם את שליטתו של הזקן. כדוגמה מאיימת שימש סופו המר של פינחס לבון: הוא העז לה' שיב מלחמה למשה דיין, כאשר זה החל להטיל אבנים בחלונות הקומה החמישית

דיין נואם בכנס הצעירים*

בתלם של זרן בן 77

של בת ההסתדרות, בה ישב לבון. היה זה המשך של הריב בין השניים. כאשר לבון היה שר-הבטחון ודיין רמטכ"ל תחתיו. לבון חוסל על מנזב יוקרתו של הזקן. עוד לפני שבועות אחדים לא חשב איש במפא"י, כי אפשר יהיה לחסל את המיטרד הזה. הצעירים כבר ראו את עצמם על כיס' א' ת הזקנים, כירשים בלעדיים. הם עשו את הכל להחיש את רגע חלוקת הירושה.

מהזה במערכה ארז'ול. לפתע הר' עם הרעם. דויד ב'ג'וריון נדחק לקרן-זווית, שממנה ראה מיפלט אחד בלבד: להתפטר. פעולת-איגוף מ'צלחת של הצמרת הוותיקה, שעמדה כבר על סף החיסול, שנתה את ה' מערכה מן הקצה אל הקצה. בכת אחת נעו כפות המאזניים: ב'ג'וריון ירד, ובכובד ירד' דתו סחב עימו את צעיריו. לעומתם היו אשכול, גולדה, ספיר, ארז' ונצר מבוססים שוב בצמרת, כפי שלא היו מזה שנים. תחילה חשבו משה דיין ויזהר סמילנסקי, כי יצליחו להכריח את לוי אשכול להפריש להם חלק מן הירושה. התח לחץ של איור' מים פנימיים ושקטים. דיין היה בטוח ש' אשכול יהיה מוכרח לתת לו את אחד משני המשרדים — חוץ או בטחון — בעוד ש' ליוזהר הסופר (ימי ציקלג) הועד טיק החינוך והתרבות.

אך אשכול לא נבהל. הוא התחשב בצעיר אחד בלבד: שמעון פרס. אשר במשך שנות (המשך בעמוד 8)

כי מתרגש ובא אסון גדול, המאיים לחסל במחיריך את ממשלת אשכול. אומנם נכון שח' דוש פרשת לבון ירתק את תשומת-לב האזרח, יתר מכל בעייה שוטפת של ה' מדינה, והוא אף עלול להטות את מחשבור' תיה ומירצה של ממשלת אשכול לאפיק של התנצחות עקרה ומרירה. אולם לא יהיה בכך ש' אסון. לכל היותר, עשוי לבון לשוב לזירה הפוליטית, אחרי שהכנעתו ב' ש' הפרשה דחקה איתו לפינה.

אחד ממקורבי אשכול, המכיר את בקיאר' תו של ראש הממשלה בספירי חסידים, חזר על סיפור הרבי, השטן והשופר: כל אימת שהיה השטן מנסה להתנכל לרבי, היה זה נאיים עליו: "הסתלק — או ש' אתקע בש'פרי"

השטן הנפחד ה' מתחנן שלא יתקע ב' שופר. כך חזר ונישנה המחזה, כשהרבי מאיים לתקוע בשופר, והשטן מוכן לעשות הכל — ובלבד שלא תישמע התקיעה. עד שיום אחד התמלא הרבי רגש'עליונות, וחרף תחנוני השטן — תקע בשופר. או פרץ ה' שטן בצחוק: "זה כל מה שהשופר עושה? תקע כאחת נפשך!"

הקיש הירוד: ב'ג'וריון מאיים לתקוע ב' שופר הפרשה? בבקשה, שיתקע! את מי הוא מפחיד?"

מפלגות

הצעירים הנורדפים

ב'ג'וריון בגילם כבר היה יושב-ראש הגהלת הסוכנות. אשכול בגילם כבר הספיק

הלב והדיאות

של תל-אביב החדשה

לבה של תל-אביב הקטנה היה באחוזת בית. מאז גדלה העיר ולב אזור המגורים זו צפונה — לבה של תל-אביב החדשה עובר את הירקון. על גבעה המת- נשאת מזרחה מכביש חיפה, 2 ק"מ מגשר הירקון — נבנים המפוארים שבבנייני המגורים — נוה אביבים.

לידך, בנוה אביבים, ימצאו חנויות, שרותים, סופר-מרקט, קולנוע, בתי קפה, מסעדות, גני ילדים, בתי-ספר וקרית האוניברסיטה. בקרבת מקום רכוז מוזי-אונים, גני תערוכה, מגרשי ספורט, פארקים ובמהלך של כמה דקות אתה ליד חוף תל-ברוך — חוף הרחצה המשוכלל והטהור של תל-אביב. אתה במרכז. אולם...

...אולם אתה רחוק מהמולת הכרך. בקרבת ביתך שטחי משחק לילדים, סביב ביתך כרי דשא, עצים ופרחים. המרחק בין בנין לבנין עולה על רוחב שלושה רחובות עירוניים. ריאותיך מתמלאות אויר ננים.

ומן החוץ אל הפנים. לכל דירה 3 כיווני רוח. כל הקירות מבודדים מחום (ומרעש). כל המרפסות מצוידות בתריסים או פריקסטסים. כך שהדירה קרירה גם בשעות החום. חדר הדויר הגדול (30 עד 35 מ"ר) נפתח אל מרפסת גדולה לאויר ולרוח. חדרי שינה מרווחים ומאווררים היטב.

כי דירות נוה אביבים בנויות לשנים רבות. בחומרים משובחים ביותר, תוך השגחה קפדנית על כל פרט ותכנון לחיי נוחות, רווחה ובריאות לכל בני המשפחה.

ביצוע צבי אורבך — פי. אי. סי. החברה הכלכלית לישראל

נוה חברת בנין בע"מ

רח' דיזנגוף 16, ת"א, טל. 223082

דירת 3 חדרים (110 מ"ר) 57.000 ל"י. דירת 4 חדרים (147 מ"ר) 67.000 ל"י. תנאי תשלום נוחים ומשכנתא של 20,000 ל"י ב-8%.

וזכור הקרקע פרטית והדירה בכעלותך הבלעדית.